

THÁI BÌNH THI VĂN - TÂM LINH ĐẠO HỌC

KHOA HỌC PHẬT PHÁP
DI LẠC
THANH VĂN KỲ KINH
Quyển 4

TRUNG TÂM ĐẠO HỌC THÁI BÌNH

DI LẠC
THANH VĂN KỲ KINH
Quyển 4

Copyright*1995 by HOÀNG NGỌC SƠN.
All rights reserved.

Published by
TRUNG TÂM ĐẠO HỌC THÁI BÌNH
P.O. Box 70041
137 – 66 St
Edmonton, A.B. T5C-3R6
Canada

TU DƯỠNG BÊN THẦY

Lời Tựa:

Hư không là cái lò của Trời, lại là kho chứa linh khí Vô Cực thường ban phát cho cả Đại Càn Khôn Vũ Trụ hưởng dùng. Không một vị tinh tú, âm dương, nhân loại và vạn vật nào mà không đón nhận linh khí của Hư Vô linh thể Vũ Trụ, để kết thành thân khôn lớn mà không mấy ai thấu hiểu tại sao nhân loại và vạn vật có hình sắc, có thanh tướng.

Nơi Vô tướng sản sanh tất cả
Cõi hữu hình Trời Đất sanh ra
Tam Thiên nhân loại một nhà
Âm dương nhị khí vốn Cha Mẹ Trời.

Trời không nói nơi nơi quang chiếu
Đất vô tư linh diệu dưỡng nuôi
Đạo của Thầy lò lớn rèn trui
Nhân loại được an vui nhờ Đạo.

Trời Vô Cực ban ra linh khí cho âm dương ngưng kết lại thành một luồng hào quang linh khí ban khắp cùng nơi, chiếu cho muôn vật đồng hưởng.

Cái khí linh của Trời
Cái Đạo linh của Thầy.

Mà hóa hóa sanh sanh không ngừng nghỉ bầu dưỡng khí của vạn linh đang sống ở nơi đây đều hưởng đầy đủ khí linh của Đạo và nhị khí âm dương của Trời Đất mà kết hợp lại với Ngũ Hành.

Trời lấy Ngũ khí để nuôi nhân loại
Đất lấy Ngũ sắc để sanh nhân loại
Trời lấy Ngũ quang để dạy nhân loại
Đất lấy Ngũ đức để giáo dưỡng nhân loại.

Từ đó Tam Giáo lấy tam thốn khí của Đại Đạo Vô Cực Hư Không và khí thuần dương, thuần âm mà lập ra Tam Giáo mở trường Đạo Đức phổ hóa nhân sanh đồng hành Đại Đạo.

Học để biết chơn bản tánh nguồn cội
Luyện để đạt linh khí triều nguyên.

Xưa nay học Đạo là để tìm ra nguồn gốc của nhân loại xuất thân của Đạo học Tam Giáo xuất phát từ đâu ra chơn lý của Đạo. Còn tu luyện là thật sự để quay về nguồn Đạo bằng linh tâm ngộ Đạo. Người học Đạo mà truy được cái nguồn cội của Đạo Học là bậc chí nhân hiệp thể cùng Trời Đất và Tam Giáo. “Đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu”.

Tu dưỡng bên Thầy là nói lên một phần của các vị đắc Pháp chứng Đạo bên Thầy và vào được lò Trời luyện được khí linh của Hư Vô Chi Khí.

Nhân lớn hiệp một cùng lòng Trời.
Đạo lớn phổ hành trong nhân loại.

Trong cõi Hư Vô phi phi tưởng mà lại không tên, nó huyền bí vô cùng không thể diễn tả bằng văn ngôn mà hết ý. Cho nên Thái Bình được phép Thầy dạy mới Viết ra một phần nhỏ của sự Chứng Đạo Tu Dưỡng Bên Thầy cho quý bạn chơn tu hướng tâm về Đại Đạo mà thành chánh quả kỳ này, để cùng Thầy cùng lòng Trời xây lại cảnh Thái Bình cho nhân loại vào đây tu dưỡng.

Chứng Đạo dâng hoa đến mười phương
Chúc lành nhân loại được mở đường.

Kính Bái,
Đức Thầy Vô Danh Thị

Chơn Đạo Vô Hình
Chơn Phật Vô Tướng
Chơn Nhơn Vô Danh
Chơn Tu Vô Tranh.

TU DƯỞNG BÊN THẦY

Tu dưỡng bên Thầy tâm này hiệp một
Tu dưỡng bên Thầy cảm đức từ bi
Tu dưỡng bên Thầy tự truy đường Thánh
Tu dưỡng bên Thầy chung ánh từ quang.

Tu dưỡng bên Thầy hiệp Cõi Niết Bàn
Tu dưỡng bên Thầy Kim Cang Kinh Phổ
Tu dưỡng bên Thầy Kim Cổ Kỳ Nhân
Tu dưỡng bên Thầy hiệp một tinh thần.

Tu dưỡng bên Thầy Kim Thân sáng chói
Tu dưỡng bên Thầy không hỏi một lời
Tu dưỡng bên Thầy sống giữa lòng Trời
Tu dưỡng bên Thầy ngàn đời bất diệt.

Tu dưỡng bên Thầy học Cơ minh Triết
Tu dưỡng bên Thầy luận thuyết Phật ngôn
Tu dưỡng bên Thầy siêu thoát vía hồn
Tu dưỡng bên Thầy ôn tồn xây dựng.

Tu dưỡng bên Thầy truyền tâm cảm ứng
Tu dưỡng bên Thầy đạt dững đạt hùng
Tu dưỡng bên Thầy hộ nhập Hư Không
Tu dưỡng bên Thầy xây xong Thiên Quốc.

Tu dưỡng bên Thầy mở đất Như Lai
Tu dưỡng bên Thầy Hiền Sĩ đời nay
Tu dưỡng bên Thầy Rộng Mây lập hội
Tu dưỡng bên Thầy mở Hội Long Hoa.

TU DƯỠNG BÊN THẦY

Tu Dưỡng Đại Pháp Hiệp Thân Tạo Hóa

Tu dưỡng bên Thầy là hiệp Thân vào lò của Tạo Hóa Chí Linh, Chí Thiện. Luôn luôn không được tư dục khiến sai, lòng trần bất nhiệm, Vô Vi an tịnh. Rồi đem cái linh tâm hiệp thể với lòng Trời trong Hư Vô bất động mà luyện cái khí linh của lò Trời.

Vạn vật trên đời là không, vô tư thuần tánh sống yên vui với cái Thiên lý mà Trời cho mình minh tâm kiến tánh. Rồi đem cái khí thuần dương hiệp vào lò Trời, rèn luyện cái linh tâm không không an trụ, biến hóa vô biên, vô sanh bất diệt.

Sau đó đem cái khí linh về bổ dưỡng châu thân, hào quang tỏ rộng, khí linh bao phủ. Một hơi pháp luân thường chuyển là thấu gồm hết các linh khí của Hư Vô vào trong nội thức để dưỡng Đạo. Lấy Chết Sám của Vũ Trụ Hư Vô mà làm luồng khí linh của Diệu Quang Di Lạc, rồi hiệp với luồng Dược Sư Lưu Ly Quang Phật, Thần Quang Diệu Tướng của Thầy vào trong mình. Thì từ đó Chơn Quang của mình đầy đủ bảy nguồn sinh lực của lò Trời mà đi ban phát cho chúng sanh trừ căn diệt bệnh.

Mỗi Chơn linh đến gần thì tiếp rút được 7 luồng linh khí của Thầy mà tu hành mau phát huệ. Cộng với cái mật pháp của Trời, hai cái hiệp thân lại với nhau thì như người có được chìa khóa của Thiên Địa Vũ Trụ vận hành.

Càng tập luyện xiêng năng thì tánh linh càng khai mở. Lên cao tiếp được luồng hào quang của lò Trời quang chiếu. Từ đó mỗi tự thân phải biết lui về thanh tịnh, tịnh tu, tịnh luyện cái khí hóa của Trời đang thay đổi cực mạnh trong Vũ Trụ quang cho đến cõi con người. Sinh vật, cỏ cây, không khí mỗi mỗi vận hành cho đúng Chu Kỳ của Thượng Giới đang chuyển hóa xuống trần gian.

Người minh Đạo tu dưỡng với Thầy là phải biết lấy Đạo phục linh hồn Vô tu dưỡng cái khí hóa huyền quang của Thầy chuyển xuống thế gian. Dương mượn khí hóa huyền quang của Thầy mà chuyển thể lập thân ra vào Tam Giới. Âm cũng mượn khí hóa của Thầy mà kết thai lập đánh an lư. Khi Kim Thân sinh trưởng ra vào Tam Giới thông đạt sáu Cõi. Nhưng lúc nhập định tham thiên hay thiên giác đều phải dùng ý chưởng dưỡng hào quang, chưởng dưỡng linh khí của Hư Vô Đại Định. Từ đó linh khí giao tiếp 24/24 với khí linh mà bổ dưỡng cho Thần quang để độ đời, bổ dưỡng cho Kim Thân ra vào Tam Giới học và luyện Đạo.

Linh Tâm dưỡng Chơn Khí Đạo Tĩnh phổ truyền xa.

Đến khi tự thân hiệp được tròn đầy với linh khí của Thầy, thì linh tâm truy ra xa rộng Kim Thân đi khắp thiên hạ để độ đời mà không mấy ai thấy biết việc làm của người thành Đạo. Lúc này cái Thiên lý trong mình trọn vẹn, mười phần hiệp Đạo, quy túc thuần dương. Các tinh lực trong người theo luồng Thiên lý mà chạy lên bộ não. Tiếp được ba luồng linh khí của Tam Giáo thì sáng suốt mở ra. Từ đó thay đổi hoàn toàn bộ não, từ một bộ não đóng khép lại mây mù che phủ quanh năm, nay nó được mở ra tan mây mà còn hiệp được nguồn khí linh của lò Trời nên nó thuần dương, trong ngoài rỗng rang, dưới trên phát huệ. Từ huệ cấp một lên tới cấp mười, thông Thiên đạt Đạo mà hiệp với lòng Trời.

Một khi trí huệ đã phát ra thì lòng Đạo đã gửi trọn vẹn cho Đại Đạo của Trời, nên tâm hồn lúc nào cũng như đứa trẻ thơ bên Cha Mẹ vô tư trước Cảnh Thiên Bồng nhạc trời. Âm điệu du dương hòa trong lòng của một linh giác cảm nhận, nó triều lưu phối phối trong Âm Ba Đại Hồn kết hợp với quần linh học Đạo. Sống động vô cùng, minh triết vô biên với tâm hồn của những đứa con chơn tu biết dưỡng Đạo.

Tĩnh Luyện Nơi Linh Sơn Để Hiệp Cùng Lò Trời.

Còn cách dưỡng Đạo định tâm luyện tánh. Mình nên tầm các núi linh kết nguồn, thủy điện, vì ở các núi cao dễ tiếp với linh khí trong sạch của Trời đưa xuống quanh vùng để hỗ trợ Chơn linh tu tiến và tâm hồn Thiêng Liêng cũng khai mở dễ dàng hơn ở trong các đô thị phồn hoa bận rộn.

Ở trong các thành phố đông người, gần các nhà máy chế biến không khí hoàn toàn bị ô nhiễm, uế khí lan rộng. Luồng trực điện dục vọng của mỗi con người phát ra mãnh liệt đến cực độ, làm ảnh hưởng ba nguồn sinh lực của Thiên lý ngày đêm lưu hành trong Tam Giáo. Cho nên những người mới tu điện quang còn yếu, công phu bê trễ sẽ bị ba luồng điện này áp đảo. Vì vậy tánh tình của người tu ở thành phố không được trọn vẹn Thiên lý.

Còn những người biết tìm nơi khí linh để kết địa huyết mà tu thì lại dễ đạt Đạo thuần dương ôn hậu. Ấy chẳng qua là người chưa biết rõ cái lý của Vũ Trụ khí hóa để mà tu cho có kết quả. Hai là không tầm ra bí pháp của Trời để mà tu thì làm sao thành chánh quả. Còn có số người không chịu tầm kiếm Minh Sư thành Đạo để mà học tập lên lớp cho mình. Khư khư ôm cái trình độ hiểu biết dị

biệt của Kinh lý và lòng phân biệt tư ngã của mình để mà tu. Nếu tu như vậy cùng đời mãi kiếp cũng không đắc thành Đạo quả.

Khi người tu đã thành Đạo thì nhìn lại những người tu kế tiếp thật là tội nghiệp. Bỏ công thì nhiều mà kết quả thì chẳng được bao nhiêu. Có phải chẳng lòng người tu chỉ muốn cầu an nhàn thân hưởng cảnh bố thí của đại chúng để làm vui, quên vinh nhục để ẩn dật, kiếm lợi nhỏ để cầu nhàn cư bất thiện hay chẳng?

Hỏi các Linh Căn giảng thế. Các Con có biết Thầy lo cho các Con không biết là bao. Khi Chơn linh các Con mới giảng trần, các Con hứa với Thầy là huynh đệ giảng trần tu luyện, nắm tay nhau xây thành một quần Tiên Phật Đạo. Đoàn kết yêu thương nhau, mở lòng từ thiện, mở trí thông Thiên mà tu luyện cùng Thầy rồi cùng nhau đưa môn đồ sanh chúng về tu luyện Pháp Trời, mà cùng cơ Trời về xây Thiên Quốc cho quần linh chung hưởng cảnh sống Thái Bình tu Tiên học Phật. Rồi còn hứa với Thầy lập Hội Long Hoa để thi hàng Đạo Đức, thi đua tu thân hành nghĩa vào Hội Long Hoa để được nhận ơn Thầy.

Tất cả Ba Ngàn đệ tử của Thầy đều xin lập công bồi đức hạ phạm đầu thai vào các tầng lớp trong năm châu thế giới đang hiện hữu làm người,

đang trưởng thành là một chúng sanh của nhân loại đang là Thiền Sư tu sĩ, đang là khoa học gia thời đại, đang là các nhà từ thiện, đang là các nhà lãnh tụ, đang là bác học kỹ sư, đang là các hàng dân thôn giã, đang là các triệu phú đương thời. Các Con hãy lắng nghe tiếng gọi của Thầy trong Chơn Linh tánh giác. Trong lúc Con yên lặng trong những đêm thanh vắng, trong giấc ngủ trể hiện các Con sẽ thấy Thầy đến với các Con Vô Vi thâm lặng. Thầy đã chuyển ba luồng Đại Trí, Đại Bi, Đại Dũng xuống thế gian để hiệp với Thánh Nhân kêu gọi tất cả Chơn linh của các Con tỉnh thức mà trở về hiệp với Thánh Nhân tu thành chánh quả. Và ba ngàn Đại Tiên, Đại Thánh đã giáng hạ làm người. Thầy đang kết một cái thang Vô hình từ Thiên không xuống trần gian kỳ này bằng “Nhu Ý Pháp Môn Vô Vi Huyền Bí Học” cho Thánh Nhân được lên lớp các đại đệ tử của Thầy.

Về đi Con đêm dài Thầy đợi
Đem tình thương nhân nghĩa hiệp nhau
Cứu nhân sinh huynh đệ đồng bào
Đem hạnh đức giới trau linh thể.

Con ơi Con! Thầy ngồi rơi lệ
Thương Con thơ trong chuyến đò chiều
Bao ngàn năm Thầy đã chắc chiu
Nay giáng hạ lập đời trở lại.

Thời tiết đổi tan điền Thượng Hải
Con ơi Con sớm biết quay về
Giữa hồng trần thức tỉnh mùi mê
Quần Tiên Hội dựa kê Thầy Mẹ.

Biển khổ đau thương, tình thương bèo bọt. Thầy thường ân độ luồng hồng ân cho các Con phát thức tỉnh tâm, quy về cùng nhau trong tình đồng Đạo. Nối bước Chơn linh mà tự giải các nghiệp trần tâm về đường Thánh, tu luyện Pháp môn. Tham thiền nhập định, khai mở điển linh, thông Thiên học Đạo cùng Thầy trong bầu khí linh đang chuyển xuống thế gian trong tình thương yêu của Đại Vũ Trụ của Thầy Mẹ đang hiện hữu khắp nơi.

Khi các Con hội được ánh sáng vào lòng thì sẽ thấy mát mẻ thoải mái và sáng khoái, khắp châu thân nhẹ nhõm, tâm hồn du dương an lạc Vô Vi thanh tịnh. Lúc đó các Con vòng tay ôm Thầy Mẹ vào lòng mà vui mừng rơi lệ. Các Con sẽ cảm thông được Chơn lý triều lưu, linh tâm sáng tỏ. Không ngờ các đại mệnh của Vũ Trụ đã hiệp tâm, thông giao các đường kinh mạch tỏ sáng bao phủ châu thân. Biết bao người thành nhân đắc Đạo trong phút này, khóc rồi lại khóc giữa đêm dài thanh nhẹ. Chơn lý lúc đó sống lại trong Con.

Vạn sự ở trên đời như một tuồng hát của một kiếp người. Lúc đó Con mới thấy mỗi người đóng một vai thoại. Đào hay kép, hay là ông bầu tạm trong lúc diễn khai. Khi buồn xuống, xuôi tay dòm lại đến chỉ có một mình rồi lúc ra đi cũng chỉ có tự thân. Biết bao kẻ hồi trước vài năm, thấy xa lúc tiễn biệt. Chỉ có người tu thanh nhẹ mới hiểu được bộ máy Thiên lý của Trời, giao cảm được định mệnh nhưng lại xem thường sanh tử. Vì họ đã hiểu thấu bản thân do tứ giả hiệp thành thân khôn lớn. Chính họ đã tu luyện được Kim Thân vô sanh bất tử. Cho dù có xác thân sanh tử nhưng họ ở chỗ không lòng. Tuy sống giữa thế gian nhưng theo nhân mà kết theo duyên để mà phổ độ truyền đời. Đó chẳng qua là họ muốn trồng cây lành trái ngọt để lại cho nhân sanh ngàn đời vui hưởng, theo gót người xưa mà nối chí tu thân, minh Tâm kiến tánh.

Truyền Đạo hiệp lòng Trời
Dưỡng Đạo để trồng người.

Các Con hãy nghiệm cho kỹ cái Châu thân và cái đời sống ô tạp hiện hữu. Các Con sẽ tìm ra hai nguyên lý:

1. Là cái thân phàm không thể bất diệt.
2. Là loạn tướng của đời là không vĩnh viễn của mình.

Thân các Con không được sống lâu thì làm sao mà giữ được vật ngoài thân cho được. Thường người ở đời tranh cho được để chiếm giữ, nhưng thân mình còn không giữ được thì làm sao giữ được của hồi môn. Cái đó nên chia xốt cho nhau, cho nhân sanh đồng hưởng. Cho dù các Con có đạt được sự thế giàu có, công danh tột đỉnh thì âu cũng là cái phước của kiếp trước biết tích tụ nên kiếp này tái sanh để mà thọ hưởng. Các Con cũng nên tu dưỡng cho cây vượn trái lành, cho đời tới, kiếp tới an dưỡng cái công đức của mình tạo dựng.

Tu dưỡng bên Thầy là để cho các Con thấy xa hiểu rộng trong Trời văn minh Phật Pháp, mà am hiểu cái quy luật của đời mà hành xử tu dưỡng cho đúng.

Đạo không dạy không biết
Cây không dưỡng không quả.

Đạo Đức có vun xới thì cảnh trí cao thượng các Con mới về hiệp được lòng Trời. Nhân đức các Con có gieo thì để lại cho mình truyền đời. Mỗi trong nguyên lý Vũ Trụ đều có sự đi giáp vòng. Như các Con làm vườn, khi làm đất xong Con chỉ trồng vài hạt dưa, vài hạt đậu rồi Con đi vài ba tháng Con trở lại thì Trời tưới sương, đất nuôi dưỡng, nó sẽ cho Con hàng trăm trái dưa, hàng trăm ký đậu nhưng lúc trồng chỉ có vài hạt

mà thôi. Cho nên khi Con thấy một nhà Sư, một người thọ nạn mà giúp họ chút ít qua được cơn đói khó, lúc họ tu thành chánh quả Công đức họ hồi hướng cho Con hưởng được ba kiếp, tai qua nạn khỏi. Hoặc khi giúp cho một hàn Sĩ trong lúc nghèo nàn có phương tiện học hành, thi đỗ thăng quan phát tài thì cái đáp lại của họ sau này Con chưa không hết. Ấy là cách trồng giống lành thiện đức.

Còn dưỡng Đạo là khi Con tu thành chánh quả, tự thân đi truyền Đạo giáo Pháp cho cả đại quần chúng. Đó không khác gì thay Trời làm mưa tưới pháp thủy xuống ruộng phước của nhân sanh, rồi tự thân của chúng sanh giống Bồ Đề. Mỗi mỗi tự mọc theo thời gian mà trưởng thành theo thiên nhiên mà đâm chồi trở nhụy, khai hoa đơm quả. Rồi từ giống nào thì nó đi tìm căn nguyên của nó để kết thành căn nào về với căn đó. Sau đó thì mới đi tìm mưa pháp, đó là giống Bồ Đề khát nước nên tâm phương pháp để trưởng thành.

Hoa Tâm tâm pháp thủy
Bồ Đề tâm nguồn cội.

Pháp Phật rao giảng ban tưới là pháp thủy tưới mát linh căn, hoa tâm tự thân có giống khai trở. Đã khai trở giống lành thì nó sẽ khát nước Bồ Đề. Vì Vậy:

Chơn Tu tầm Minh Sư
Chơn Sư chỉ cách dưỡng.

Mỗi tự thân đã có giống rồi thì phải tầm Minh Sư hỏi chỗ trúc Cơ. Cầu học huyền bí để cho Chơn linh khai mở tâm hoa, biết cách bón phân tưới nước đó là cách dưỡng Đạo để đạt Đạo của bước đầu tiên sơ khai tịnh dưỡng.

Học Đạo rất Vô cùng
Tâm học biết giao kết.

Lời giáo dạy sáng sủa trong Kinh văn có hàm chứa mật ngữ, chỉ chỗ khiêu linh kết thai lập đảnh. Xưa nay biết bao nhiêu người Đạo gia ngâm đọc tụng thuộc lòng mà chưa biết chơn giải, Chơn lý bên trong vì vậy mà không mấy người thành Đạo. Lý do là có tìm ra được ẩn ý trong Kinh đâu mà hành cho đúng mà đắc Đạo. Rồi có một số đã không thông được Kinh điển mà còn bày ra chỗ văn tự chê khen để lạc vào rừng văn rối trí. Chớ đâu tìm ra được các lời nói huyền cơ dẫn Đạo. Như trong Kinh Đại Thừa có giảng rõ ràng mạch lạc.

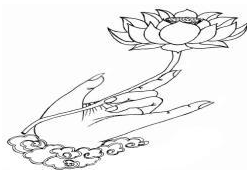
Mật ngữ thiên ngôn để lộ bày
Ngàn năm ai hiểu nghĩa Như Lai
Tu hoài không đắc do không hiểu
Hành mãi tại sao Đạo tôi hoài.

Mật ngữ thiên ngôn hiểu khai ra
Cúi đầu bái phục Đức Di Đà
Cúi đầu bái phục Văn Thầy Viết
Trong chứa mật Kinh ai truy xa.

Từ lúc hiểu thông mật ngữ rồi
Thiên ngôn mở, mở mãi không thôi
Tôi cười Chơn lý nào ai biết
Mở hoát cửa Trời Vui Cảnh Tây.

Trời bảo kêu Tôi chớ lộ bày
Để thi trí tuệ với Thiên tài
Ai hay Kinh lý nào mở được
Mở được Chơn Kinh đập gió mây.

Nhìn giữa Thiên Không Con cảm ơn
Dốt mà hiểu thấu rõ sạch trơn
Còn người giỏi học nào hay biết
Muôn thuở ngàn năm vẫn bí đường.

Học Đạo tầm siêu nhiên
Luyện Đạo tầm linh Khiếu
Thiên ngôn hiệp siêu nhiên
Mật ngữ mở Khiếu linh.

Luyện Đạo diệt Vô minh
Thần Khiếu hòa điển linh
Tâm hoa tự khai mở
Nhìn Đất Trời thình thình.

Hư Vô hòa vào tâm
Long Hoa hiệp âm thầm
Thần giao cùng cách cảm
Đắc pháp nhìn xuyên tâm.

Minh Châu tỏ sáng ra
Đến Thế giới Trời Cha
Lệ rơi mừng đạt Đạo
Kim Thân tự hiện ra.

Ôi vui sướng là bao
Khắp Bắc Đẩu Nam Tào
Bốn phương đều hội tụ
Tám tiết tỏ một màu.

Thần quang hòa Chơn Như
Luôn nói nói cười cười
Như trẻ Con mới lớn
Be bé lại thành Sư.

Tôi nhìn Tôi trẻ Con
Gốc Tiên Đồng tí hon
Nhìn khí linh tròn sáng
Như Viên Ngọc bòn bon.

Càng lên cao hiệp thân
Thấy tươi trẻ lần lần
Gôm thần quang nhỏ lại
Mới gọi là Kim Thân.

Luôn luôn sống bên Thầy
Thường ra vào nơi đây
Học Thiên ngôn mật ngữ
Hưởng Thái Bình đó đây.

Đạo học là muôn hình vạn trạng. Mục đích là giải tâm mở Khiếu, nắm được chìa khóa, mở được công thức của Trời Đất để biết cách hóa thân để biết cách luyện Đạo để đi vào từng Cảnh Giới của Hư Linh Chi Khí mà hiệp thân. Rồi biết gôm Thần quang trí tuệ, khai mở linh tâm, cầu Kinh Chơn Giải. Có Chơn Giải bí quyết của mật ngữ thì mới nghe được tiếng của Trời nói xuống ở trong lòng mình mà cảm ứng cho trọn vẹn cái ý của Thầy giáo dạy.

Thiên âm chuyển vào lòng
Thì đi vào Hư Không.

Tiếng Trời là Âm Ba Đại Hồn đi khắp không gian muôn ngàn pháp giới. Không hình thể mà gửi trọn vào linh tâm của người đạt Đạo. Nghe Thầy ngồi trên Hư Vô dạy mình, mà tưởng chừng Thầy đang ngồi với mình đàm luận. Có lúc xung sướng quá vì được hiểu sự minh triết vô cùng rồi ôm chầm Thầy vào lòng, nhưng khi tỉnh lại thì bật cười to lên vì đã thông được trí tuệ. Lời Thầy ôn hòa dững mãi vang ra vang ra mà người ngồi bên không nghe thấy. Đến đây mới biết ai mở nấy nghe, ai tu nấy đắc.

Yêu Thầy trong biển yêu
Càng yêu càng xoay chiều.

Mỗi ngày gia tăng sự quý mến kính yêu Thầy.
Mỗi ngày mỗi gia tăng trong biển yêu rộng lớn,
như bao trùm hết Vũ Trụ Càn Khôn.

Yêu Thầy yêu Chơn Sư
Gôm vào biển Đại Từ
Tình Yêu trong Thượng Đế
Mãi hòa ái vui tươi.

Yêu Thầy yêu Chơn Như
Ánh sáng đầy tâm người
Tình yêu nguồn minh triết
Dạy Con thành Chơn Sư.

Yêu Thầy đi muôn nơi
Đem hạnh quý cứu đời
Đem từ quang Thầy độ
Ban tặng cho Con Trời.

Yêu Thầy Con giảng Kinh
Đem Đạo Đức Thái Bình
Và đem nguồn Tâm Pháp
Cho nhân loại hồi sinh.

Thầy cười luôn mến yêu
Con Viết Kinh cho nhiều
Để thức hồn linh chúng
Về hiệp Đạo nguồn yêu.

Thầy cười uống trà Tiên
Độ các Con tu thiền
Tâm Hoa Con khai mở
Lên chín phẩm Đài Sen.

Thầy cười thấp ngọn đèn
Hồn linh Con được sáng
Thái Bình Con làm bạn
Kinh Thầy chuyển cứu đời.

Thầy cười bỗng lấy Tôi
Và hôn Tôi dòn dã
Thầy cho Con phép lạ
Đi độ thế cứu đời.

LỄ TRỜI

Bốn phương hòa tấu ca
Như khúc nhạc Long Hoa
Như mừng người anh Thánh
Sống trong lòng Chúa Cha.

Xuân năm nay đón chào
Chơn lý ấy thanh cao
Hoa tâm dâng Đại Lễ
Lệ ngọc mừng làm sao.

Biết bao năm công dầy
Mới hội được ngày nay
Cửa Thiên Đàng yển hội
Ngồi bên Mẹ bên Thầy.

Tam Giáo hòa khúc ca
Mời Con dự Thiên Tòa
Cầm Thiên Ân Ngọc Chỉ
Ngồi trên Đài Long Hoa.

Con như được hồi sinh
Bốn phương diễn hiệp mình
Ba ngàn Chư Thiên độ
Sáng Đất Trời lunh linh.

Con hát bài Thánh Ca
Dâng Đại Lễ Thiên Tòa
Bốn phương đồng tay vỗ
Chào Anh Thánh Long Hoa.

Mật ngữ không bày trên sách
Linh Pháp Thiên lý ẩn ngôn.

Tất cả Kinh lý có cái chìa khóa, chứ phải đọc để vui tai, thỏa trí. Người học Đạo là ở chỗ tồn tâm, luyện Pháp tâm ra chỗ siêu nhiên mà kết hợp vào Đại Thể của Vũ Trụ vận hành, và tìm những Chơn lý ẩn ngôn mà truy cho ra cái chìa khóa của các cõi mà tập luyện để hiệp thân cùng làm một với Đạo.

Âm Dương giao cảm quy hiệp nhất
Đoạt máy huyền cơ của Hư Không.

Thiên lý là một con đường thanh quang điển lành, nó không có nhất định tu lâu hay mới tu mà tỏ ngộ. Nhưng nó có những Văn Ngôn Mật Ngữ, cộng với Pháp lý truyền tâm của Trời thì mở được Vũ Trụ. Mở được Khiếu linh Tâm Pháp mà giải thông Đạo Học Điển Văn, thoát vòng Lục Đạo luân hồi nghiệp chướng của kiếp nhân sinh.

Đường Đạo là đường nối Khiếu linh
Kết thành hai tám sáng thanh thanh
Hào quang hiệp nhất cùng Chơn thể
Viết lại thành văn của Thái Bình.

Thiên lý trong Tôi sáng bừng bừng
Chơn quang hòa điệu với Hư Không
Bốn phương nhạc trời thành ban nhạc
Trôi khắp ba nguồn Anh Thánh hưng.

Người học Đạo đến chỗ ẩn ngôn phải thường thiền giác để truy cho ra cái lý của Vũ Trụ vận hành. Vì tất cả các đường duy chuyển của Vũ Trụ, nó có ngày giờ nhất định để mở cửa.

Huyền quang là chìa khóa
Mật Pháp là đường vào.

Khí linh mà người Thiên định càng tiếp được thì nó càng rút lên không trung. Lúc đó linh thể, linh tâm nhìn thấy bốn phương tám hướng rộng lớn vô cùng. Khi nhìn lại thấy Trái Đất lơ lửng giữa bầu Trời thanh tịnh. Tất cả nhân loại, vạn vật như Thượng Đế gom họ lại trong một túi không khí để mà sống. Còn Vũ Trụ bao la các hành tinh di chuyển theo đường quỹ Đạo của giải Ngân Hà nhịp nhàng qua lại. Lúc này mới thấy thật rõ ràng không gian là một biển linh khí, hàm chứa hết vạn vật trong sự huyền bí vô cùng.

Trước đây thường nghe các vị bác học gia bình luận nhiều năm là không tin có Thượng Đế, không tin có Khoa Học Huyền Bí Siêu Nhiên, đả phá Tôn Giáo mê tín dị đoan. Nhưng khi lên đài Thiên Văn siêu tầm và thí nghiệm trong không gian rồi đi ra ngoài Trái Đất để nghiên cứu. Một hai năm sau về lại đi nhà thờ, lại học Kinh Thượng Đế và có nhiều vị về hưu lên tới Hy Mã Lạp Sơn

để mà tầm Sư học Đạo và ở trên núi để trở thành những vị Thiền Sư tu thành chánh quả.

Từ khi các nhà khoa học gia công nhận có Thượng Đế thì trong các giới trí thức mới thức tâm, so lại sự học tập và nghiên cứu của mình còn kém hơn các nhà bác học kia quá nhiều. Từ đó giới văn minh mới chấp nhận có Đấng Thượng Đế. Nếu lúc này một vị khoa học gia mà thả phi hành đoàn bên Tôi thì cũng phải cúi đầu bái phục một nhà Đại Bác Học của Vũ Trụ. Ngài là ai? Ngài là Thầy đang hiện diện trong các Chơn linh của nhân loại.

Sức hút của bầu linh khí chứa không biết bao nhiêu hành tinh tuần tự lưu hành mỗi mỗi hành tinh, Mặt Trời, Mặt Trăng đều đi đúng theo từng Chu Kỳ của nó. Chưa học tới nơi thì còn có chỗ nghị luận đem cao kiến ra mà bàn cãi sở học của mình. Nếu khi đã học tới chỗ cùng tột của Vũ Trụ vận hành. Rồi khi linh tâm khai mở ra, đứng giữa lòng Trời bao la Vô tận, vi diệu Vô cùng. Lúc đó sẽ cảm thấy đời người giả tạm, sống trong túi dưỡng khí của bầu Vũ Trụ hư linh chớ có hay ho gì mà bàn tán học cao, tập thấp.

Những ngày Vũ Trụ mở cửa, Tôi ra giữa không gian nhìn bốn bề tươi đẹp. Trở về lại tự thân muốn vào núi xa xa cái cảnh đô thị để yên

thân nhân Đạo, và cũng không muốn Viết ra lời nào nữa khi đã thấu hiểu.

Chơn Đạo Vô Hình
Chơn Phật Vô Tướng.

Nhưng Tôi được Thầy khuyên và an ủi rằng hãy cố gắng lên Con và hãy Viết ra cái lý của Vũ Trụ, Khoa Học Huyền Bí để cho mỗi linh tâm biết đường mà tìm về nguồn gốc của linh căn, nhà lớn của Vũ Trụ.

Tu cho đến đạt Đạo ra vào Vũ Trụ là nhờ tìm ra những công thức bí mật của Khoa Học Huyền Bí nó là những bài toán học không gian vận số rõ ràng, chớ không thể dùng sự mê tín mà đạt Đạo. Một người thành Đạo là một nhà khoa học duy tâm huyền bí, có thể tháo gỡ những điều mà khoa học hữu vi không tháo gỡ được.

Khoa học trong huyền bí
Huyền bí trong linh tâm
Tâm chìa khóa mở Khiếu
Thì thông suốt Dương Âm.

Dương Âm biết kết lại
Là lập đánh an lư
Thánh Thai tự an ngự
Sanh ra được Chơn Như.

Qua thời gian tu tập nhớ lại lúc ban đầu. Một hôm đang ngồi thiền định, bỗng nhiên Thấy Đức Phật Tổ Như Lai ngồi giữa hư không. Ngài đưa bàn tay trái xuyên qua mây đưa xuống ngay trước trán và Ngài xòe bàn tay ra. Ngài gọi vào tâm Tôi Di Lạc Chơn Thể, Di Lạc Chơn Thể, Di Lạc Chơn Thể hãy lên bàn tay của Thầy. Thầy sẽ đưa Con về Tây Phương luyện Đạo. Lúc đó tự thân thấy quá thanh nhẹ nên quên hết tất cả những gì hiện hữu ở chung quanh. Tôi cứ lo chăm chú nhìn Ngài bởi vì sự xuất hiện của Ngài quá đột ngột đối với Tôi và luôn cả hình tướng to thật không lồ kia Tôi chưa được nhìn thấy qua bao giờ, cùng với ánh hào quang sáng tỏa thật rộng, sáng lòa cả mắt Tôi. Ngài nhìn Tôi cười và Tôi bước lên đứng vào lòng bàn tay của Phật Tổ. Ngài co ngón út cho Tôi ôm rồi từ từ rút tay về lại không trung và bay về hư không Đại Định.

Thầy đang bay mà Tôi nghe chừng như không gian như réo gọi, như xé cả bầu khí quyển không trung. Vượt qua các tầng Trời Vô Cực, hiệp vào Đại Thể của linh khí hư vô. Thầy kêu Tôi định tâm ngồi nhìn vũ trụ quang rồi Thầy đưa tay lên chỉ một biến thì lập tức hiện ra một bầu linh khí lơ lửng trước mặt. Thầy bảo Tôi bước vào trong bầu linh khí đó. Tôi vâng lời Thầy và bước vào trong

bầu nguyên linh, rồi hồn Tôi bỗng từ từ tan ra thành khí tỏa sáng trong bầu.

Lúc đó Tôi kêu la thật to “Cầu cứu, Thầy ơi cứu Con. Thầy ơi cứu Con. Thầy ơi cứu Con, Con đã tan ra thành khí, Con sắp chết hết rồi.” Trong khi ấy Thầy vẫn ngồi nhìn Tôi mỉm cười và Thầy ngồi đó ngâm thơ coi Tôi được khí linh đốt cháy.

Chơn Kinh Thầy Phổ
Biển Đạo Vô biên
Thầy đốt Thánh Hiền
Trở thành Ngọc Thể
Kim Cương Thiên Đế
Diệu Tướng hóa thân
Di Lạc hòa quang
Ngọc Thân Chánh Định
Kết thành minh cảnh
Linh Khí Chơn Thân
Bạch Ngọc đuốc Thần
Như Lai Phật Pháp
Hư Vô truyền đạt
Huyền Khí của Trời
Lò Đạo đốt người
Chơn Kinh yên bát
Thông đạt máy Thiên
Mở cửa linh huyền
Chơn truyền chánh giáo

Phò Đạo của Thầy
Ra mở Đài Mây
Thượng tầng linh khí
Phổ Pháp Như Ý
Giáo dạy môn đồ
Điểm Đạo Hư Vô
Vào tầng thứ bảy
Lò Trời đốt lại
Thiên lý thông minh
Năm luật Thiên Đình
Phổ Kinh Bát Nhã
Di Lạc Chơn Thể
Chuyển thể vào đời
Cầm bộ sổ Trời
Thái Bình Kinh luận
Cảm ứng linh tâm
Viết Kinh Chơn Giải
Hư Vô lửa cháy
Nguyên thể hiện thân
Kết khí huyền quang
Chơn thân hiệp Đạo.

Sau một lúc tự thân tịnh ý, nghe Thầy giảng từng câu, từng câu một và làm như ru Tôi từ từ yên tịnh. Cho đến khi dứt câu thì Thầy chỉ vào bầu Khí Hư Linh tan rã. Lúc đó Tôi nhìn lại Tôi, thấy mình ăn mặc toàn đồ trắng và bằng Kim Cương mà còn có 9 đứa nhỏ chạy quanh Tôi rất là vui.

Thầy nhìn Tôi và đặt cho Tôi Pháp Danh là Thái Bình, Bạch Ngọc Diệu Quang Di Lạc Chơn Thể.

Từ đó Tôi có tên. Tôi quỳ xuống cảm ơn Thầy và nhờ Thầy giải nghĩa cho Tôi tại sao có 9 đũa nhỏ theo Tôi?

Thầy giảng. Chín Khí của Trời Đất có từ ngày khai Thiên lập Địa. Mỗi nguyên linh giáng trần điều phải mượn 7 Khí để kết thể đầu thai nên gọi là Thất Chơn Chuyển Thể, rồi khi vào trong xác thân lại mượn Khí Dương của Cha, Khí Âm của Mẹ mà kết thành thân khôn lớn. Khi người đắc Pháp ở cảnh giới nào thì được mở ra ở tầng Khí đó, rồi nó cùng mình tu chung để đắc Pháp thành ra Tiên Khí. Chúng nó làm lục Căn gia tướng cho mình sai khiến công việc của cõi Vô hình và giữ an ninh hộ pháp là vậy.

Còn tên Con là Bạch Ngọc Diệu Quang Di Lạc. Là từ lúc tạo Thiên lập Địa xong rồi thì Ngọc Đế cùng Phật Mẫu chuyển các Nguyên Linh xuống đầu thai làm nhân loại, thì Thầy lấy Viên Ngọc thứ 72 của Thầy là Bạch Ngọc Diệu Quang đưa qua cho Phật Mẫu và Ngọc Đế lấy Khí Âm Dương của Trời Đất mà kết thành thân Nguyên Linh cho Con, xong rồi đặt tên cho Con là Tiên Đồng. Sau đó đưa qua cho Đức Thái Thượng Lão Quân làm Thầy

dạy cho Con học Tiên Đạo ngàn năm, rồi chuyển thế cho Con xuống thế gian tu luyện đắc Pháp mà về lại đây.

Kế tiếp Thầy và Ngọc Đế sai Con hạ sanh tu luyện tiếp tục cho tới lần thứ 5 điểm Đạo rồi chuyển kiếp cho Con xuống trần gian tu luyện tiếp tục. Từ đó Con tu Thánh Đạo, qua Tiên Đạo rồi về Phật Đạo.

Lúc Con qua tu luyện bên Phật Đạo, Thầy điểm Đạo cho Con lần thứ 6 và đặt tên cho Con là Diệu Quang Di Lạc Bồ Tát. Từ đó Con mới có tên là Di Lạc tu thành chánh quả Kim Tiên Bồ Tát.

Thầy nhìn thấy trong các hàng Tiên Đạo tu chứng đắc Đạo, phần đông chỉ được học một Tôn Giáo mà về đây thì nhiều. Nếu Thầy sai xuống lại thì sợ khi thuyết giảng theo cái hiểu biết một chiều chấp thiện, và ôm cái giáo lý truyền đời của mình mà không mở rộng được nguồn Kinh Pháp cho tất cả Tam Giáo quy gia Ngũ Chi đồng học được cái toàn năng linh giác quy gia, Ngũ Chi hiệp nhất. Là cuộc thi tổng kết cho khắp cùng Đạo Giáo trong Đại Thiên Địa lập lại cuộc Tam Nguơn, khai sáng nền văn học mới mẽ và một nguồn tinh thần văn minh Phật Pháp. Bởi vì Con đã đầu thai, đã từng làm người quân tử. Tu Thần Đạo, Tu Thánh Đạo, Tu Tiên Đạo, Tu Phật Đạo đắc Pháp và Con đã

được nhiều kiếp tu luyện từ 1000 năm bên Tam Giới và đã về học Đạo với Thầy là 3,700 năm học Phật Pháp. Tất cả nguồn văn học của Đạo gia, Con đã gom gọn vào cái túi Càn Khôn của Con mà mang xuống trần. Không khác gì Con mang cái Hàn Lâm Viện Học của Đại Thiên Thế Giới trên mình Con đó vậy. Cho nên Chư Tiên, Chư Phật gọi Con là:

Đầu chứa Phật Quang
Bụng mang Bảo Pháp.

Nhờ vậy mà Con khỏi phải về đây lục kiếm Kinh Thư ở Hàn Lâm Học Sĩ, Con mở nó trong Con ra là có cả lòng Trời bao la Vô Thượng. Lấy đó mà Viết ra Thiên Kinh Vạn Quyền truyền đời, để cho hàng môn đệ coi đó mà học theo. Việt Ngữ Hán Văn kết hợp thành Tiên đắc Đạo. Còn tay Con cầm Ngọc Như Ý của Thầy là ý nói từ đây Con thay Thầy truyền dạy Như Ý Pháp Môn cho các linh căn khai tâm mở huệ mau lẹ mà đi về dự cho kịp cái Đại Hội Long Hoa do Thầy chú khảo chấm thi. Hoặc là các Đại Căn của Tam Giáo và thành những Vị tu sĩ hiện thời cũng cần Con chỉ cái mật Pháp của Thầy cho các Vị ấy tu tập. Con nên chia ra ba thời kỳ của Pháp Như Ý Pháp Môn.

Thời Kỳ thứ nhất là tập luyện cái Sơ Pháp gọi là tiểu Pháp Như Ý, cho các linh căn tập luyện trị bệnh và khai mở các Kinh Mạch, lưu thanh khứ

trước cho sạch sẽ cơ tạng để mới có đủ công đức mà học tập cái Trung Pháp. Tham thiền nhập định để khai mở Thần Quang khai mở Thánh Nhãn, khai hóa Linh Tâm. Xuất Thần đi học Đạo trong các Cõi Trời. Sau đó mới chọn các môn đồ xuất sắc, thanh liêm, hiền triết mà dạy cái Đại Pháp Huyền Công. Tập luyện vào các Cõi Đại Thiên Thế Giới để kết Kim Thân an lư lập đánh để về hiệp một cùng Thầy tu luyện trong bầu Linh Khí của Hư Vô Chi Khí mà thành thân đạt Đạo.

Kỳ này hễ Con chọn được môn đệ thì chỉ dạy Cơ Huyền Bí cho nó học tập tu luyện. Còn phân lên lớp, Thầy và ba ngàn Chư Tiên luôn theo dõi trình độ của từng người rồi cho Con biết để Con có giáo Pháp tiếp tục.

Còn Như Ý Pháp Môn Huyền Bí Phật Pháp là Đại Pháp của Trời. Xưa nay trong Trời Đất chỉ dạy một Pháp này, Tiên tu đắc Tiên, Phật tu đắc Phật, Thánh tu đắc Thánh, Thần tu đắc Thần, Nhân tu đắc Hiền. Bởi vì cơ này gấp quá rồi mà trình độ các Chơn linh thì quá thấp lại còn ôm các Pháp hữu vi luyện tập hoài thì không thể kịp cơ để thành chánh quả được, vì các Pháp đó chỉ có dạy các Phương Pháp sơ thiền Pháp Môn căn bản thì làm sao mà đắc Pháp được còn học Pháp tiểu thừa thì làm sao vào Trung Học mà đắc ngộ được Đại Học.

Còn cái Pháp Tiên Thiên Vô Vi là Trung Học mà Thầy còn chưa cho phép phổ truyền hưởng chỉ là Đại Pháp của Niết Bàn Chơn Lý Huyền Vi.

Xưa nay người học Đạo có Kinh thi ôm Kinh mà không chịu nghiên cứu cái luyện Khiếu mật ngôn trong Kinh để mà tầm cho ra chỗ Chơn Giải. Con có nhớ các đệ tử của Đạt Ma Sư Tổ, truyền 5 đời bên Đông Phương cho Thiếu Lâm môn đệ học Đạo. Cho tới đời Tổ Sư Hoàng Nhẫn mà các môn đệ cũng vẫn còn mê chấp vào Văn Tự ôm Kinh đọc tụng hàng ngày, thuộc lòng hết các Kinh luận. Trên ba ngàn đệ tử và cả nước Trung Hoa thờ Phật nghiêm cung, Kính tìm ra lẽ. Vậy mà không có người nào tìm ra cái chìa khóa ở trong Kinh Đại Thừa Đốn Pháp.

Lúc bấy giờ chỉ có Huệ Năng. Từ nhỏ tới lớn chưa từng vào trường học tự Viết chữ, chưa từng vào Chùa học tụng Kinh Văn mà mới nghe qua hai câu:

Ứng Vô Sở Trụ
Nhi Sanh Kỳ Tâm.

Mà ngộ Đạo, về nhà xin Mẹ để đi tu. Lúc Hoàng Nhẫn Pháp Sư ra bài đề tầm hàng môn đệ có Linh tánh cao mà truyền Tổ. Học hết Kinh lý

như Thần Tú chỉ nói lên được 4 câu là mới bước vào thêm của Đạo.

Tâm như Bồ Đề Thụ
Tánh như Minh Kính Đài
Giờ giờ thường phát thức
Ngày ngày thường lau chùi.

Lúc này Huệ Năng cũng Viết 4 câu vào tường:

Bồ Đề bốn Vô Thụ
Minh Kính diệt Phi Đài
Bốn Lai Vô Nhất Vật
Hà Xứ nhiễm trần ai.

Một nói về người hành tiểu pháp căn bản, còn ôm chấp Văn tự nên Viết ra thành một giải Văn tự chưa ngộ chỗ siêu thoát trình độ tâm linh là hạng sơ căn tiểu học của Đạo gia. Còn một bên chưa bao giờ học Kinh Văn mà lại nói lên chỗ Đạo Tâm Vô Vi siêu thoát. Ấy chẳng qua là cái vốn Thánh Tâm còn chưa bị che tối nên Viết rõ mật ngữ Thiên Ngôn.

Như đời nay ngòi bút Thái Bình cũng không học rộng hiểu sâu cho lắm, nhưng khi ngộ Đạo là nhờ ở hai câu:

Chơn Đạo Vô Hình
Chơn Phật Vô Tướng.

Mà cầm được cây chìa khóa của Cõi Vô Hình
mà về hiệp thể cùng Đại Đạo. Sau đó được Thầy
đích thân truyền thụ Chơn Khí hào quang của Hư
Vô Chi Khí, mở huệ đặc Pháp về hiệp với lòng
Trời.

Thầy ngự giữa Hư Không
Âm Ba vang lòng lộng
Thiên âm Vô hình bóng
Mà làm chủ Hư Không.

Thầy trong tâm Chơn tu
Linh giác là thuyền từ
Luôn hồi quang phản chiếu
Học thành Bạc Chơn Sư.

Đạo Thầy như không gian
Gôm khí linh Niết Bàn
Học Chơn Kinh Đại Định
Khí linh thành hào quang.

Học Đạo Thầy Vô Tự
Tình yêu của Đạo Trời
Trong không gian lớn rộng
Nuôi dưỡng Đạo và Đời.

Nhìn Diệu Tướng chiếu ra
Phật, Tiên, Thần hát ca
Rồi lễ Thầy cao cả
Lòng Trời ôi bao la.

Thầy đưa tay mỉm cười
Con thanh tịnh vào đời
Thành Diệu Quang Di Lạc
Thái Bình phổ Kinh Trời.

Cảm ơn Thầy giảng Kinh
Lời Minh giải siêu hình
Chúng Con đồng nhuần thấm
Hong phúc Thầy đang trông.

Thầy dạy Con Vô tự
Trong thế giới con người
Chúng sanh nhiều trược khí
Đốn Pháp cho tỉnh đời.

Thanh tịnh tịnh nhân tâm
Khoa học đang truy tầm
Huyền Vi Thầy mở cửa
Con đắc ngộ huyền thâm.

Con có biết lúc Sư Tổ Đạt Ma được lệnh của Thầy truyền phải về Đông Độ giảng Kinh dạy Đạo. Khi Đạt Ma Sư Tổ qua tới Trung Hoa giảng Pháp có đi qua Chùa Thiếu Lâm, ở đó có mời ở lại lên đàn giảng Pháp. Khi lên Pháp Đài, Ngài hỏi các Vị ở đây tu Pháp gì? Thì Vị Chủ Trì và các Đại đệ tử ôm ra cả kho Kinh xấp ở trên bàn. Sư Tổ mở ra coi sơ qua rồi xếp lại. Xem đến ba ngày, ba đêm mới xong đóng Kinh đó. Coi xong rồi Ngài im lìm

bỏ ra đi không nói một lời. Các Vị đệ tử của Thiếu Lâm không hiểu vì lý do gì mà Sư Tổ không giảng Kinh.

Sau đó Sư Tổ ra ở phía sau Thiếu Lâm vào trong hang động ngồi tịnh. Các Vị Đại Sư ra chế diễu năm bảy ngày mà Ngài vẫn yên lặng. Đến khi mở mắt ra, Ngài nhìn Vị Chủ Trì.

Vị Chủ Trì hỏi. Không hiểu Kinh Pháp của Trung Hoa Phật Pháp ra sao nhờ Ngài góp ý.

Đạt Ma Sư Tổ nói. Đạo học cần có Pháp Môn để rèn luyện đức tính từ thấp lên cao. Từ Sơ thừa lên Trung thừa rồi đến Đại thừa Vô Vi huyền bí, nhưng Tôi xem hết Kinh sách ở đây văn vẽ thì hay mà không dạy phân tu dưỡng của nó. Đạo Đức ngôn từ thì văn vẽ thanh cao, mà không chỉ cách tu luyện huyền công mật Pháp. Còn các Kinh khác hầu hết là Kinh siêu hên, thoát nạn, trừ tai, chớ không có chỉ đường giải thoát, vì các Vị chưa biết và chưa học giải thoát. Kinh ở đây không có nói đến, nên văn tự chưa thấy tới lúc để giảng về đôn Pháp.

Các Vị Đại Sư cười và nói. Tại Ông không biết giảng Kinh nên nói tránh cho vui đó vậy.

Đạt Ma Sư Tổ vẽ ra một Con Ngựa có hai cánh và Con Sư Tử có mọc hai cánh rồi mời các Vị Đại Sư ngồi lên cho nó chở về Trời.

Các Vị Đại Sư bu lại cười nói. Con Ngựa cho dù có cánh cũng bằng giấy thì làm sao chở chúng Tôi về Trời.

Đạt Ma Sư Tổ hỏi lại. Không lẽ đồng Kinh bằng củi kia các Ông tụng hoài mà thành chánh quả sao.

Sau đó các Vị Đại Sư không giám trêu chọc Ngài nữa và từ đó Ngài vân du trong nước Trung Hoa để tầm Nhân Hiền dạy Đạo truyền đời.

Một hôm Ngài gặp một đám đông mấy chục ngàn người ngồi nghe một Vị Hòa Thượng Thuyết Pháp. Lúc đó Đạt Ma Sư Tổ cũng đến nghe tới trưa rồi Ngài vẽ ra các bánh trên giấy đưa cho Vị Hòa Thượng.

Vị Hòa Thượng hỏi. Ông họa ra các bánh trên giấy để làm gì?

Đạt Ma Sư Tổ bảo. Ông hãy cắt ra chia cho mỗi người một miếng để ăn trưa cho đỡ đói.

Vị Hòa Thượng cười to bảo. Tôi có 40,000 đệ tử, cho dù các bánh thiệt chia còn chưa đủ hưởng chỉ những cái bánh vẽ này.

Đạt Ma Sư Tổ trả lời. Ông nói bánh vẽ không no lòng người được. Vậy chứ Ông giảng Kinh, vẽ Văn Viết chữ mà không có Pháp Môn huyền vi mà thành chánh quả được sao? Nói xong Sư Tổ bỏ đi.

Vị Hòa Thượng xin hỏi Pháp danh.

Ngài nói Pháp danh là Đạt Ma.

Vị Hòa Thượng hỏi chỗ trú ngụ.

Ngài đáp. Đang ở phía sau Chùa Thiếu Lâm rồi Đạt Ma đi về hang động ngồi tu thiền luyện Đạo.

Lúc này Vị Đại Sư Huệ Khả biết là mình còn có chỗ chưa liễu ngộ được tâm Hoa của Đạo gia, nên chia tay các hàng môn đệ rồi đi vào sau núi Chùa Thiếu Lâm để tìm Đạt Ma Sư Tổ. Lúc này Ông rất thành lòng cầu Đạo. Khi gặp Tổ Sư Ông xin quy y theo Sư Tổ Học Đạo.

Sư Tổ đọc 4 câu Kệ cho Ông nghiệm.

Thiên Địa quy thanh
Hai Tám Kết thành
Âm Dương quy nhất
Thì đắc trường sanh.

Sau khi nghe xong Vị Hòa Thượng Huệ Khả ra ngoài mấy ngày và đã nghiệm ra:

Tay Âm tay Dương
Chặt xuống một đường
Thì còn có một
Thì đặc thuần Dương.

Nghiệm xong Ông lấy cây búa chẻ củi mà chặt đứt đi cánh tay phải của mình rồi vô tình đốn Pháp cho Tổ Sư.

Tổ Sư thấy Ông có lòng thành cầu Đạo nên nhận Ông làm đệ tử và dạy cho Ông huyền Công Mật Pháp. Sau đó Ông được Tổ truyền dạy đặc Pháp, làm Tổ đời thứ hai của đốn Pháp-Giáo Pháp của Như Lai. Và được tiếp tục truyền Tổ cho tới đời Huệ Năng Lục Tổ là dứt.

Từ đó bí Pháp của Phật không được phép dạy ra ngoài. Vì vậy phần đông các đệ tử từ đó đến nay chỉ tập luyện được Phương Pháp sơ thiên căn bản, chứ huyền bí Pháp Môn không được lộ bày.

Đời nay Như Lai cho phép dạy trở lại bằng ba thời Kỳ của Pháp Môn. Nhưng Phật chỉ truyền hai phần đầu được phổ trong cơ huyền ấn không được in trên sách. Còn phần thứ ba Đại Pháp là huyền bí hoàn toàn, cho các Đại Căn tịnh tu dưỡng Đạo.

Nghe qua Vị Đại Sư Huệ Khả là một người từng giảng Kinh Phật mà còn hiểu không ra 4 câu:

Thiên Địa quy thanh
Hai Tám hiệp thành
Âm Dương quy nhất
Thì đắc trường sanh.

Thiên Địa quy thanh là tu cho Âm Dương thuần nhất, không còn lộn lạo. Trung Dương hữu Âm, trung Âm hữu Dương, trong ngoài một Khí.

Hai Tám hội thành là ngày Trăng Thượng Huyền và Trăng hạ huyền là tìm ra cái ngày Âm Dương giao cảm mà mở cửa Vũ Trụ, tiếp Khí Hư Vô mà thành chánh quả. Cái này thuộc về Cơ huyền bí, mật Pháp ẩn ngôn. Sau này Thái Bình sẽ giảng cho các hàng môn đệ, được phương Pháp luyện tới đó rồi thì sẽ rõ. Khi tập tới đó thì sẽ thấy vòng Dương khí thuần Dương, thành một vòng trong 36 Sao Thiên Cương của Phật hiệp thể vào chín khí nguyên linh kết tụ lại thành thân mà Thái Bình được Thầy điểm Đạo. Đến đó phải biết ngày giờ tu luyện vào thất chương dưỡng hào quang 100 ngày mới hiệp cùng Trời Đất mà sanh Kim Thân Phật Tử Pháp thân vào các Cõi Hư Vô tu luyện.

Thái Bình được Thầy hiển Đạo nên vào Thất 100 ngày và được chính Thầy giáo dạy, và được Thầy truyền ba luồng Chơn quang của Phật đó là luồng Đại Trí, luồng Đại Dũng và luồng Chơn Pháp Đại Bi vào Chơn Tâm của Thái Bình. Thái

Bình đã năng hành và tịnh dưỡng cho Thần Quang Diệu Tướng thông suốt ba nhà, sáu cõi của Vũ Trụ và theo lệnh Thầy đi khai giáo Pháp Đạo Trời vào trong nhân gian. Cho các hàng môn đệ của Cộng Đồng Tam Giáo, Chư Tiên, Chư Thánh, Chư Thần đã hạ sanh làm người bắt được Pháp môn mà về tịnh luyện cho kịp thời Kỳ Cơ Thiên Địa Đại Tạo của Trời Phật lập Pháp.

Còn Như Ý Pháp Môn là cho tất cả Ngũ Chi Tam Giáo tu dưỡng Khoa Học Huyền Bí để được đắc Pháp mà về Nước Trời vào Hội Long Hoa cho kịp Cơ Tiến hóa của Vũ Trụ vận hành. Thiên Địa Tân Tạo lập lại đời Tân Dân Minh Đức.

Pháp Trời được khai hóa
Thiên Địa được Tân Tạo.

Thầy nói. Con đã nhìn rõ bộ máy Thiên của Thầy luân chuyển trong khắp Tam Thiên Thế Giới. Có sự ấn định ngày giờ không sai lệch. Còn Thầy cho Thái Bình Viết bộ một phần về Khoa Học Huyền Bí của Thầy đang vận hành Vũ Trụ Càn Khôn là ý của Thầy muốn đánh lên ba hồi chuông cảnh tỉnh nhân sanh quy thanh học Đạo cho kịp Kỳ Trời Đất Tân Tạo. Phật Tiên ra sức hộ Pháp phò cơ, các nguyên linh lo tu tham thiền luyện Đạo là mỗi tự thân bắt được ba luồng điện Đại Bi, Đại Trí, Đại Dũng của Thầy đang chiếu xuống thế gian cho

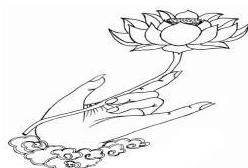
Thái Bình làm việc. Cho các Chơn linh theo đó mở đường Thiên lý mà về hiệp Đạo vào lòng Trời bao la Vô tận.

Từ Trước Thầy chỉ chiếu có một luồng điện Đại Bi cho các Vị Chơn tu tiếp được luồng linh khí để mở lòng từ ái yêu thương xây dựng tình người, tình đồng loại trong Cơ Đại Tạo vận hành để dìu tiến Chơn linh tu hành đạt Pháp.

Tình Trời thương bao la
Không gian trùm khắp cả
Lòng người vui vang xa
Tiên Thiên cùng phép lạ.

Trời cao trong tâm ta
Linh quang Ngài sáng lạ
Thiên không chiếu tung ra
Tâm Con hiệp sáng lò.

Thiên lý trong lòng Cha
Ban cho Con cảnh lạ
Đạo Đức của Thái Bình
Trong tình Cha Vô giá.

HỒI THỨ II

Thầy đưa Tôi vào Cõi Niết Bàn Chơn Không Đại Định. Ánh sáng ngợp Trời, hào quang tua tủa. Tự nhiên Thầy và bảy mươi hai Diệu Tướng biến dạng và luôn cả hình tướng Kim Thân của Tôi cũng biến dạng, chỉ còn lại Huệ Tâm nhìn Thầy.

Thầy cười to, vang cả Vũ Trụ quang và nói. Đến đây Thầy cho Con Chứng Đạo.

Chơn Đạo Vô Hình
Chơn Phật Vô Tướng.

Tôi nhìn lại Tôi là một Viên Ngọc Kim Cương Diệu Quang Di Lạc sáng rỡ và tỏa ra chín luồng Kim quang bên trong và hai mươi bốn Diệu Tướng bao tròn, như một cái cầu vòng tròn vo, bên trong trống rỗng thông suốt vô cùng. Tôi lại nhìn Thầy, chỉ thấy hoàn toàn một khối đại linh quang tròn tròn, xoay xoay rộng lớn và bảy mươi hai luồng khí linh sáng rực Trời Đất.

Thầy lại dạy tiếp tục.

Thầy gọi Thái Bình Con! Con đã đại triệt, đại ngộ rồi vậy. Xưa nay đại Đạo Vô hình. Pháp lực của Càn Khôn Vũ Trụ là do Thầy nắm giữ. Ở nơi đây, trên Thầy coi Cõi Niết Bàn Vô Cực Chí Linh,

Chí diệu. Dưới Thầy sanh dưỡng Càn Khôn Vũ Trụ và nhân loại vạn vật nhưng lại vô tình lặng lẽ.

Hôm nay Thầy đưa Con về đây là để Chứng Đạo Vô Thượng cho Con. Trước đây Con là Viên Ngọc tu luyện bên Thầy khoảng 3,700 năm. Sau đó đi chuyển thế đầu thai làm chúng sanh để tu cái nhân Thiên Đạo Đức. Hôm nay Con về lại đây, cũng như đồ xưa trở về bến cũ, để nhận rõ bản thể nguồn cội của mình. Con đã thấy rõ bản tánh Như Lai của Con, nó là Vô Hình Vô Tướng, trước sau là một Viên Ngọc Vô giá của Trời Chí linh Chí thiện. Còn hai mươi bốn pháp tướng là do Con tu luyện được Vòng Thiên Cang của Trời và hình địa chi linh khí của đất mà tạo ra hai mươi bốn Vì Sao Hộ Pháp Vương Tinh Bồ Tát bao phủ Bạch Ngọc Diệu Quang của Con. Còn chín Khí phát ra là chín luồng chơn khí của hai cung, bảy Cối hiệp thành.

Con về lại đây là Con đã Chứng Đạo của Thầy. Huệ Tâm tràn đầy sáng đủ, Pháp lực Vô biên hiệp cúng nguồn Đạo lớn của Thầy rồi vậy. Chơn Phật của Con vốn Vô Hình, sau trước, dưới trên tròn đầy trống rỗng, Pháp lực Vô Thượng chánh đẳng chánh giác là đây.

Còn Con nghe được tiếng của Thầy giảng Kinh truyền tâm mà dạy Con tuy là người ngồi kề bên Con cũng không nghe thấy gì hết, đó là tiếng

nói của lòng Trời, nó là Âm Ba Đại Hồn điểm Đạo Chứng Tâm cho người tu thành chánh quả. Từ đây Đạo Tâm của Con là Chơn lý của Thầy là Diệu Tướng thứ bảy mươi hai của Thầy cho đầu thai xuống trần để tu thành chánh quả mà hướng Đạo cho quần sanh vào nước Trời của Thầy khai mở. Vì Con là Diệu Quang thứ bảy mươi hai của Thầy, nên các Vị Phật gọi Con là em út của Cõi Vô Cực là vậy.

Các Vị Thiên Tôn, Phật Cổ là những đứa Con lớn của Thầy tu thành chánh quả về coi các Cõi Tây Phương Cực Lạc và coi các Cõi Đại La Tiên Giới nhiều ngàn năm rồi đã được thành chánh quả. Chỉ có Con là Kỳ này mới thành mà lại vào thời Kỳ Tân Tạo nhân loại Thiên Địa. Nên Thầy rút Con về đây để Con an dưỡng linh khí của Thầy. Chứng linh tâm mở Lục Huệ cho Con thành Diệu Quang Di Lạc Chơn Thể. Con mang Thánh Tâm của Thái Bình đi phổ bá Chơn Kinh đời mới của Thầy.

Phật Đạo Con về đây
Hiệp Khí linh của Thầy
Đốt trong lò Vô Cực
Con mượn gió đập mây.

Thầy Chứng Đạo hôm nay
Cõi Vô Hình Vô Tướng

Ngoài vòng phi phi tướng
Con chương dưỡng Đạo Thầy.

Tâm lực ở nơi đây
Hiệp vào Tâm Con Thầy
Đường Thiên không rộng mở
Cho Anh Thánh vượt mây.

Chơn Đạo Thầy Vô Hình
Mà đầy đủ phép linh
Làm chủ muôn vạn vật
Mà lặng lẽ Vô tình.

Chơn Phật Con Vô Tướng
Hậu Thiên mang Thánh Tâm
Thái Bình Con thành Đạo
Đại diện Thầy ngàn năm.

Thái Bình tiếp lời Thầy ngâm bài thơ:

CHƠN ĐẠO VÔ HÌNH

Ngộ Đạo Chơn không giữa Hư linh
Âm Ba vang vọng lại Vô hình
Tiếng Trời dạy trẻ nhìn không thấy
Hiệp Đạo Đất Trời giữa thanh tịnh.

Đạo lực Thầy ban sáng hiệp nguồn
Dạy lời minh chánh lý Phật ngôn
Con về hiệp được Chơn bản thể
Nguồn cội Hư Không Đức Thế Tôn.

Con lại nhìn Con Ngọc Vô Hình
Một dòng tinh khiết sáng lung linh
Ba nhà sáu Cõi đều thông suốt
Trí tuệ khai thông Đạo Thái Bình.

Thầy lại dạy Con Thầy lại cười
Tâm Con hóa Phật rười thêm tươi
Huyền huyền diệu diệu Vô hình tướng
Mà biết phát ngôn diễn hóa cười.

Hiệp một Đạo Trời Chơn giác linh
Thiên không Phật Pháp ngộ trong mình
Con Thầy hiệp thể ngôi Vô Cực
Thiên lý Thần Quang còn bừng thức.

Di Lạc Thánh Tâm trở vào đời
Cầm cơ phổ bá Đại diện Trời
Chơn quang ban phát cho môn đệ
Thức giác nguồn mê sớm trở về.

Chơn lý Thầy ban cảm ứng linh
Viết thành Văn Phật Đạo Thái Bình
Vô Vi, Vô lậu hiệp Vô Tướng
Cứu độ muôn loài hướng độ sinh.

Từ từ luồng Chơn quang của Thầy đưa Tôi về
lại không trung và hiệp lại bản thể.

HỒI THỨ III

Thầy hóa ra một bảo liên tòa chín phẩm Bạch Ngọc Liên Đài và bảo Tôi ngồi vào trong rồi Thầy đưa Tôi vào ba ngàn Thế Giới của Chư Phật. Tôi ngồi trên Liên Đài, nhìn bốn phương tám hướng rộng thênh thang bao la Vô tận ánh sáng tỏa ra khắp ba ngàn Thế Giới. Bên trên nền Trời màu xanh, Thế Giới liên châu hiện ra trước mặt. Cảnh trí màu sắc và hào quang Vô cùng tươi đẹp. Thế Giới ba ngàn hiện ra lớn rộng. Sức con người dự đoán từ Thế Giới này nối với bên kia như các cái hoa Liên Thê kết nhau, các cầu vòng bằng hào quang liên liền.

Tôi cảm ứng ngâm bài thơ.

THẾ GIỚI BA NGÀN

Ba ngàn Thế Giới sáng uy linh
Thật Cõi Tây Phương đất Thái Bình
Chiếu rọi rực Trời Tây Phương Phật
Liên Châu Đạo lực sáng quang minh.

Thầy cười Con rõ Cõi Tây Phương
Thế Giới Chơn Tu của Phật Đường
Thầy kết thành nguồn Linh Bảo Phật
Các hồn siêu thoát sống an khương.

Tôi thật mừng vui được về đây
Thầy cho du lịch khắp nơi này
Ngồi chung Liên Tọa nghe Thầy dạy
Trí Huệ tròn vo sáng đủ đây.

Thầy nắm tay Tôi chỉ xa xa
Cõi Con thấy đó Cõi Di Đà
Vào trong chút nữa Con sẽ Thấy
Phật Cổ tu hành kết Liên Hoa.

Thầy đưa Tôi một vòng xem Cõi Di Đà, thì ra các luồng linh Khí thành cầu vòng là do các Chơn Căn Bỏ Tắt La Hán và các Vị Tỳ Kheo ngồi thiền định niệm Tâm Pháp Chơn Kinh mà thành những cầu vòng hào quang khắp nơi trông đẹp mắt vô cùng. Tôi lại cảm ứng ngâm bài Thơ:

Di Đà Ngọc Phật lý cao sâu
Tĩnh thức trần gian nối nhịp cầu
Chơn Lý Vô Hình đây nước Phật
Cho người tu dưỡng Mô Ni Châu.

Nước Phật Đài Cao tỏa sáng lò
Nhà nhà liên kết tợ kim hoa
Sắc vàng óng ánh Hư Vô ảnh
Kết lại thành Tâm Phật Di Đà.

Rồi Thầy lại đưa Liên Đài bay một lát nữa thì Tôi thấy có một luồng ánh sáng bảy màu chiếu ra mãnh liệt.

Thầy nói. Cõi này là Cõi Nhiên Đăng Cổ Phật, cho nên luồng Kim Quang chiếu ra bảy màu Xá Lợi quay rục rở chiếu lên Thiên Không mãnh liệt.

Nghe Phật giảng Kinh nước Nhiên Đăng
Hôm nay trước mặt sáng giăng giăng
Nhà nhà như ngọc Kim Thân ẩn
Mà cứu độ sinh khắp Cõi trần.

Thầy bảo Tây Phương giống đất lành
Vào ra Tam Giới sống quang minh
Nước nào cũng có hào quang Phật
Tỏa rộng tình yêu sống Thái Bình.

Thầy lại tiếp tục cho Liên Đài bay đi và cứ tiếp tục bay, như chiếc phản lực bay trên không trung. Tôi ngồi nhìn xuống phía dưới thật đẹp vô cùng, mỗi phút Thầy cho Liên Đài gia tăng sức hút nó bay thật nhanh, xuyên qua các luồng hào quang, sang sát tua tủa ra. Tôi không đủ định lực để ngó nhìn được nữa mà nắm chặt Liên Đài ngồi dưỡng Thần, nhưng vẫn nghe được sức hút vo vo, vù vù xé gió tung mây mãnh liệt. Khi Liên Đài bay giáp vòng Thế Giới ba ngàn thì Thầy an trụ giữa không trung giảng Kinh Vô Thượng cho Tôi lãnh hội.

Càng nghe Thầy giảng bao nhiêu hồi mình cảnh đài hồi quang phản chiếu lại bấy nhiêu và Tôi hiểu ra đây là xứ của Tôi. An dưỡng tịnh tu một

vòng ba ngàn năm ở đây trong cảnh giới Định Huệ của Tây Phương Phật và bảy trăm năm tu dưỡng trong lò Nguyên Khí của Thầy và một ngàn năm tu dưỡng cùng Trời Đất cùng Chư Vị Thiên Tôn. Thì ra người có diện mục, vật có bốn lai là ngộ ở nơi này.

Thầy dạy, ba ngàn Thế Giới Tây Phương là cái trường lớn của Chư Phật. Mỗi Xã Vệ Quốc là một vị Chứng quả thành Đạo, rồi đem cái tiểu Thiên Địa của mình về đây xây dựng thành một cái phúc điền ở Cõi Phật. Sau khi vãng cảnh hết nhiệm vụ ở trần gian thì về đây tu dưỡng thành ra một Xã Vệ Quốc, thành một Nước Phật. Rồi lại phân thân đầu thai làm nhân loại tu dưỡng đắc Đạo đi rước các chúng sanh mà mình độ được đi về đây tu dưỡng nơi đây để thành chánh quả. Vì thời gian của nhân gian có hạn, cho nên Thầy không thể cho Con dạo hết ba ngàn Thế Giới. Thầy chỉ cho Con coi những Vị Phật có liên quan đã hướng độ chúng sanh mà thôi. Nếu đi hết cho đủ, cho hết ba ngàn Thế Giới, thì Con phải đi ba ngàn năm mới đủ giáp vòng. Vì Cõi này rộng lớn vô cùng cho nên Thầy làm Phép thâm đường mới mau vậy.

Thầy cho Con đi một vòng là để cho linh thể của Con tiếp được ba ngàn linh khí của Chư Phật đang tu dưỡng để tạo thành một vòng ba ngàn hộ pháp Thiên Vương để độ Con giảng Kinh thuyết

Pháp để ảnh hưởng luồng điện của Chư Phật cho hào quang của Con mau lớn mạnh. Vì Cơ này Thiên Địa Tân Tạo lại cho nên lúc này ai tu lên cao cũng được hưởng quả Vị tốt lành là nhờ Thầy đích thân dạy dỗ, và ban khí linh của Cõi Vô Cực cho luồng Chơn quang của Con trưởng thành mau lẹ. Có như vậy mới gọi phép của Thầy là Vô Thượng Chí Tôn. Cho nên khắp Chơn Tiên trong Vũ Trụ gặp Thầy đều tự thân làm lễ cảm ơn nhận được linh khí của Thầy. Sau này Con đi hành Đạo, các linh Căn mở được linh tâm. Thấy hào quang của Thầy trên Thánh Tâm của Con thì nó tự động làm lễ chào Con là ra mắt Phật Tổ Như Lai đó vậy. Kể từ đây Con đại diện Thầy và Đại Đạo trong Tam Giáo.

Hoa quang Thầy hướng thanh
Cho Thánh Bút Thái Bình
Xây Kỷ Nguyên Di Lạc
Dựng đời Tân Dân Minh.

Pháp thủy trong Tam Thiên
Chiếu cho cả nhân hiền
Vào đây an đời mới
Của Cõi Phật Quần Tiên.

Trên Liên Đài nhìn ra
Khắp Chư Thiên ba nhà
Đồng ra chào Anh Thánh
Lập Liên Đài Long Hoa.

NƯỚC PHẬT

Ba ngàn Thế Giới Phật quang thân
Thanh tịnh từ bi rọi các tầng
Tu thành chánh quả về đây hưởng
Xá Vệ Phật Quốc Đạo góp phần.

Không còn Văn tự mới minh xa
Nhìn khắp Trời Tây ánh sáng là
Phật hội tam thiên xây Vệ Quốc
Nhà nhà an lạc đắc Tâm Hoa.

Cuộc sống nơi đây rất tịnh thanh
Hoa cười chim nói Đạo đất lành
Nư Lai dạy dỗ ba nguồn Đạo
Trở lại nhà xưa Đạo mới thành.

Chư Phật nhìn Tôi vậy tay chào
Lễ Thầy rồi hát lý cao sâu
Thầy cười Thầy bảo Con nhìn rõ
Học Đạo Thần Tiên lễ mới mau.

Thiên Đàng giữ lễ Đạo cao minh
Giao tiếp cùng nhau nghĩa đệ huynh
Trên có chánh tòa Thầy an ngự
Phật Tiên đồng tịnh ngồi nghe Kinh.

Thầy giảng Chơn Kinh Pháp sáng là
Ba ngàn Chư Phật ngự Kim Hoa
Tịnh lòng nghe giảng Kinh linh bảo

Phật Pháp càng nghe tự bước vô.

Chơn Lý là không chẳng có hình
Tiếng Trời vang vọng Đạo thanh thanh
Cho Con ra mắt hàng Chư Phật
Thánh Bút trần gian Phật Thái Bình.

Đến đây ba ngàn Chư Phật mỗi Vị tặng cho Tôi một bảo vật, rồi cùng nhau chỉ lên Hư Không. Khi ấy bỗng hiện ra một Phật Quốc mới trông thật là đẹp và hào quang tỏa sáng trưng.

Thầy cười vang cả không trung và nói. Lành thay, lành thay. Thầy kêu Tôi bước vào Xá Vệ Quốc ấy.

Tôi bước vào thì thấy ba ngàn phép báu của các Chư Phật Kết thành một quả liên cầu. Có đầy đủ dinh thự, đường xa, nhà cửa, cây lành quả ngọt, Rồng, Phượng, Bạch Tượng, Kim Qui, Sư Tử, Ngựa Trời, có hồ sen rất lớn, có cá lội, có rừng xanh, chim hót, có suối chảy rì rào. Càng đi sâu vào thì thấy có ba ngàn Chư Thiên đang coi sóc Xá Vệ Quốc này. Đi tới đâu các Chư Thiên cũng điều làm lễ ra mắt Tôi. Cây trái xinh xê, núi non hùng vĩ.

Thầy kêu Thái Bình Con! Con thấy bấy nhiêu đó có đủ cho Con an hưởng chưa.

Tôi cảm động quỳ xuống cảm ơn Thầy và ba ngàn Vị Cổ Phật đã xây cho Con một nước ở Tây Phương lớn rộng vô cùng, uy nghi lắm liệt.

Thầy dạy. Từ đây Con có Quốc Độ là nhà lớn ở Tây Phương đó là do ba ngàn Vị Phật cho ba ngàn đệ tử ở đây canh giữ Xá Vệ Quốc cho Con và cùng là người nhà để nghe sự sai khiến dạy dỗ của Con đó vậy. Nói xong Thầy vẫy tay một cái thì Tôi chia ra hai cái thân và một Viên Ngọc bằng Kim Cương.

Thầy dạy. Từ đây Con có ba cái Kim Thân, một Viên Bạch Ngọc Thầy đem về Hư Vô sống chung tu dưỡng bên Thầy. Còn Kim Thân Di Lạc là ngự ở Niết Bàn Phật Quốc để xây dựng chính đôn và dạy Đạo phổ Kinh cho các Phật Tử xấp về Nước Phật Học Đạo. Còn Thần Quang Diệu Tướng của Phật Di Lạc là chứng quả Thánh Tâm cho Con. Tuy chia ra ba thân để dạy các môn đồ của nhà Phật xấp về đây Học Đạo. Còn ba ngàn Chư Thiên sẽ là ba ngàn Vị Phật sự đưa rước các linh Căn tu luyện xuất Thần trong Kỳ này điều do các Vị đưa về Thiên Không cho Di Lạc huấn Đạo.

Còn Thái Bình Con ra vào trong trần gian là để Viết Kinh mới của lò Trời, kho Phật đưa xuống dạy chúng sanh tu hành đắc Pháp mà về Đất Thiên Nước Phật của Thầy xây dựng tại Thế gian tu

luyện làm việc cho thuần rồi về đây an ngự Cảnh Trời, Thế Giới của ba ngàn Chư Phật.

Còn Con cầm Ngọc Như Ý vào đời là cầm Như Ý của Trời vào đời khai sáng Đạo Đức của Thầy. Cho các hàng môn đệ của Tam Giáo tu theo Con mà về đây gặp Phật. Từ đây những bộ Kinh nào ra đời trước sau Thầy sẽ chuyển cho Con đem xuống Viết ra cho nhân sinh đồng học, đồng tu. Kỳ này Thầy ban một hồng ân xuống thế gian bằng Kinh Pháp của Phật. Đến lúc Thầy phải lộ bày ra cho nhân sanh đồng hưởng cái đức lớn của Thầy, cái Đạo lớn của Trời trước khi Thầy Tân Tạo lại Càn Khôn Vũ Trụ.

Thầy ngâm bài thơ:

Hởi trong Hoàng Vũ
Kinh cũ bỏ đi
Nay đến thờ Kỳ
Thầy dạy Kinh mới
Để sáng lập đời
Thiên Địa trở lại
Di Lạc truyền tới
Thái Bình Viết ra
Thánh Bút Thiên Tòa
Sáng lò Tam Pháp
Ai in truyền đạt
Sẽ hưởng Phước Trời

Đến lúc lập đời
Long Hoa phong thưởng
Lịnh Trời đưa xuống
Ba ngàn Chơn Kinh
Đề xây Thái Bình
Nhân sanh học Đạo
Trên phò Thiên Bảo
Dưới biết tu thân
Khai mở Ngươn Thần
Chánh thân, chánh Pháp
Đem Kinh truyền đạt
Siêu thoát Cửu Huyền
Đắc Thánh, thành Tiên
Vào miền Phật Quốc
Lịnh Trời đã xấp
Di Lạc Phổ trình
Mở Đạo Thái Bình
Tân Dân Minh Đức.

Còn Diệu Quang của Thái Bình từ đây hiệp với luồng điện Thiên Không của Thầy trực tiếp làm việc với tâm thức của Con và ba ngàn luồng hào quang của Chư Phật lên xuống, qua lại để tiếp rước các Vị môn đồ tu luyện khắp Thế Giới mà gom vào Nước Phật.

Thầy biết Con đã khổ tu nhiều kiếp nhiều đời, dám xông pha vào trong biển khổ để cứu người độ chúng, thuyết Pháp giảng Kinh, tu luyện Viết Kinh

không giờ an nghỉ. Còn phải cần cù lao lực để nuôi sống các Con khôn lớn thành người, thật là một hạnh quý vô biên. Tâm thanh sáng đức làm cho Trời Đất cảm động, Tiên Phật hài lòng mà ra cơ lập cho Con một Xá Vệ Quốc đáp lại sự khó nhọc của Con đã trải qua. Từ đây Thầy sẽ chuyển ba ngàn môn đệ của Tam Giáo đã đầu thai xuống trần gian và đang tu lữ dờ trong các lò của Đạo gia và một số đã thành nhà lãnh tụ, triệu phú, và thành những văn tài nghệ sĩ, bác học, kỹ sư. Chúng nó sẽ từng tụt tằm đến Con để học Đạo và sẽ giúp Con các công việc do Thầy chuyển xuống. Anh trước làm Sư, em sau làm Đệ mà chia nhau phụng sự nhân sanh cùng lo cái cơ của Thầy đưa xuống.

Từ đây Con chỉ dạy, hướng Đạo cho các Sư Đệ, Sư Muội của Con thành chánh quả. Con là Vị Phật mang Thánh Tâm của Trời để đi phổ độ chúng sanh. Thầy ban luồng điển Vô Cực của Đại Đạo qua Con mà để cho Con ban phát ra cho các môn đệ đồng hưởng.

Thầy chuyển thanh quang
Xuống Cõi Huyền Hoàng
Con thu Chơn Thánh
Cho các môn sinh
Hội tụ Chơn thanh
Tam giáo hội thành

Thần Quang Diệu Tướng
Hào quang chưởng dưỡng
Học Pháp Như Lai
Mở cửa Thiên Đài
Về đây lễ Phật.

CHƠN NGÔN THẦY DẠY

Thầy chuyển Tâm Thầy xuống Thế gian
Quần Tiên khai hội mở Niết Bàn
Ra cơ phổ hóa Cơ Di Lạc
Cứu độ muôn loài đạt Pháp quang.

Khai mở điển tâm Đạo mới linh
Hào quang Thầy độ sáng khinh thanh
Chung nhau an dưỡng Cơ Thầy Phổ
Đắc Pháp quờn không Đạo mới thành.

Thành Đạo tâm quang sáng ngời ngời
Huệ Tâm nhìn thấu Đạo của Trời
Ra vào lên xuống Thần Tiên hội
Xá Vệ Phật gia dựng giữa Trời.

Nhà cửa đủ đầy với Chư Thiên
Độ đời hành Đạo đạt Chơn truyền
Thầy ban linh Khí đồng chung hưởng
Chơn Lý Thầy trao Pháp Con truyền.

Tôi đáp lại bài Thơ:

CẢM ƠN THẦY

Con đến Tây Phương lập Niết Bàn
Nhờ Thầy điểm Đạo trợ hào quang
Đưa Con đi tiếp luồng Thiên Điền
Hiệp với Chư Thiên Đạo ba ngàn.

Cảm ơn Chư Phật ở Tây Phương
Dùng phép Thần Thông mở học đường
Xá Huệ kết thành Di Lạc Quốc
Từ đây có Nước ở Tây Phương.

Cảm ơn Linh Khí của Thầy ban
Kết lại thành thân Phật Niết Bàn
Ngọc Phật Thầy cầm Chơn mệnh Đạo
Thái Bình Tâm Thánh hiệp Chơn quang.

Chiến sĩ Hư Vô Con mở trường
Giáng trần khai mở Nước Tây Phương
Thầy cùng Thiên Địa giao trách nhiệm
Tiên Thánh ra phò Ngôi Pháp Vương.

Nhớ dẫn môn sinh trở về nhà
Khai nguồn linh Pháp lập Long Hoa
Hò Trời ban xuống nguồn Pháp thủy
Khai mở Chơn Thần hiệp Chúa Cha.

Thầy kêu Tôi chào ba ngàn Vị Cổ Phật và ba
ngàn Vị Cổ Phật chào lại và chúc lành cho Di Lạc

xây được Đất lành Phật Quốc ở Tây Phương, đồng đứng vào hàng Cổ Phật mà lãnh Đạo tinh thần, mở trường Đạo Đức, cứu thế độ nhân. Các Vị Cổ Phật đồng hứa với Thầy là hợp tác, giúp cho Thái Bình xây thành trường lớn của Tam Giáo, mở Đạo cứu đời trong Kỳ Kỳ Nguyên Tân Tạo.

Thái Bình luôn cảm ơn Thầy và Chư Vị Cổ Phật đã giúp đỡ cho Thái Bình có cơ hội đóng góp vào Cơ Đại Tạo.

Ba ngàn Vị Cổ Phật chào Thầy và Tôi rồi trở về lại Quốc Độ.

Còn Thầy đưa Tôi về lại Thiên Không, Kim quang về lại thể xác.

Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị

